

Artista primer, feminista després

Jill Greenhalgh, fundadora del festival internacional Magdalena, munta un taller teatral sobre dones i Barcelona a L'Obrador

JORDI BORDES/ **Barcelona**
● Jill Greenhalgh és una bèstia teatral i política. Per aquest ordre. Tot i que sovint els seus muntatges s'inspiren en denúncies socials, centrades en les dones (les embarassades que arriquen la seva vida per creuar l'estret de Gibraltar amb una pastera, per exemple), la *performer* no perd el nord: «Primer sóc artista.» Aquesta setmana dirigeix un taller teatral a L'Obrador de la Sala Beckett amb una vintena de creadores. És una activitat del Projecte Vaca (un col·lectiu d'artistes vinculades a l'escena fan un cartell amb espectacles específics en places inhabituals cada mes de novembre) que aspira a ser embrió d'un muntatge per al Magdalena Project del març vinent a Barcelona. El punt de partida són les dones a Barcelona. Una proposta formal que obliga totes les actrius a trobar una estructura que permeti mostrar, per igual, cada escena de les creadores.

Ahir, a L'Obrador, les *alumnes* de Greenhalgh circulaven per un terra dibuixat amb guix per les diferents places de Barcelona. Una ho explicava i una altra s'ho escoltava. Des-

prés havia de circular per aquell paisatge explicat, visualitzant-lo i actuant-hi fredament, sense entrar en records que pervertissin la història explicada. La *performer* remarcava la dificultat de mantenir la tensió de tot el grup: és com un globus, si una punxa, tot cau.

Magdalena, la trobada

Avui al migdia es presenta aquesta iniciativa, que es farà del 17 al 25 de març a l'Espai Francesca Bonnemaison. És el primer cop que es munta aquesta reunió de creadores a l'Estat espanyol. Per Greenhalgh, més que treure grans conclusions de la trobada de creadores escèniques internacionals, «el que compta és la relació de contactes i contextos» de creadores d'arreu del món. Fa només dues setmanes es va celebrar a Lima (Perú) la 61a edició del Magdalena Project. Són mons diferents, conclou Greenhalgh, i cada un pot aprendre de l'altre. Tot i la diferència vital per fer valdre els seus drets, creadores del Perú i catalanes coincideixen a ser «a cent anys de la igualtat amb els homes». Però l'art continua per sobre del feminisme.

Una de les càpsules de les *Itineràncies del cos*, a la Bonnemaison. / ISABEL MARQUÈS

La vaca que es muny sola

● El programa *Itineràncies del cos*, que divendres fa la darrera sessió, repeteix el punt de trobada entre artistes creadores i públic heterogeni i ampli. Cada setmana, l'ordre i les intervencions varien però totes parteixen del mateix embrió: reivindicar que creació és una paraula en femení. L'actriu Ada Vilaró, la setmana passada, mostrava sense ni una paraula una vaca que pasturava pel camp, absorta i despreocupada. Abraçada a una lletera es mu-

nyia, després de minuts de quietud i mosques planant els llums de l'espai Francesca Bonnemaison. Només és un exemple. Les Vaques (nom de les creadores del col·lectiu que concentra les activitats al mes de novembre per tenir més transcendència pública) també se'n riuen de la bellesa, de la solitud d'un pis i de la nuesa. També hi ha lloc per a la queixa: des del moviment de denúncia d'Iguazu fins a les dones que desapareixen a Ciudad Juárez (Mèxic).